

Ανάπλαση του Παραλίμνιου Μετώπου των Ιωαννίνων

Ευαυθία Κατσικούδη - 21/01/2022

Διπλωματική εργασία

Φοιτήτρια: **Ευαυθία Κατσικούδη**

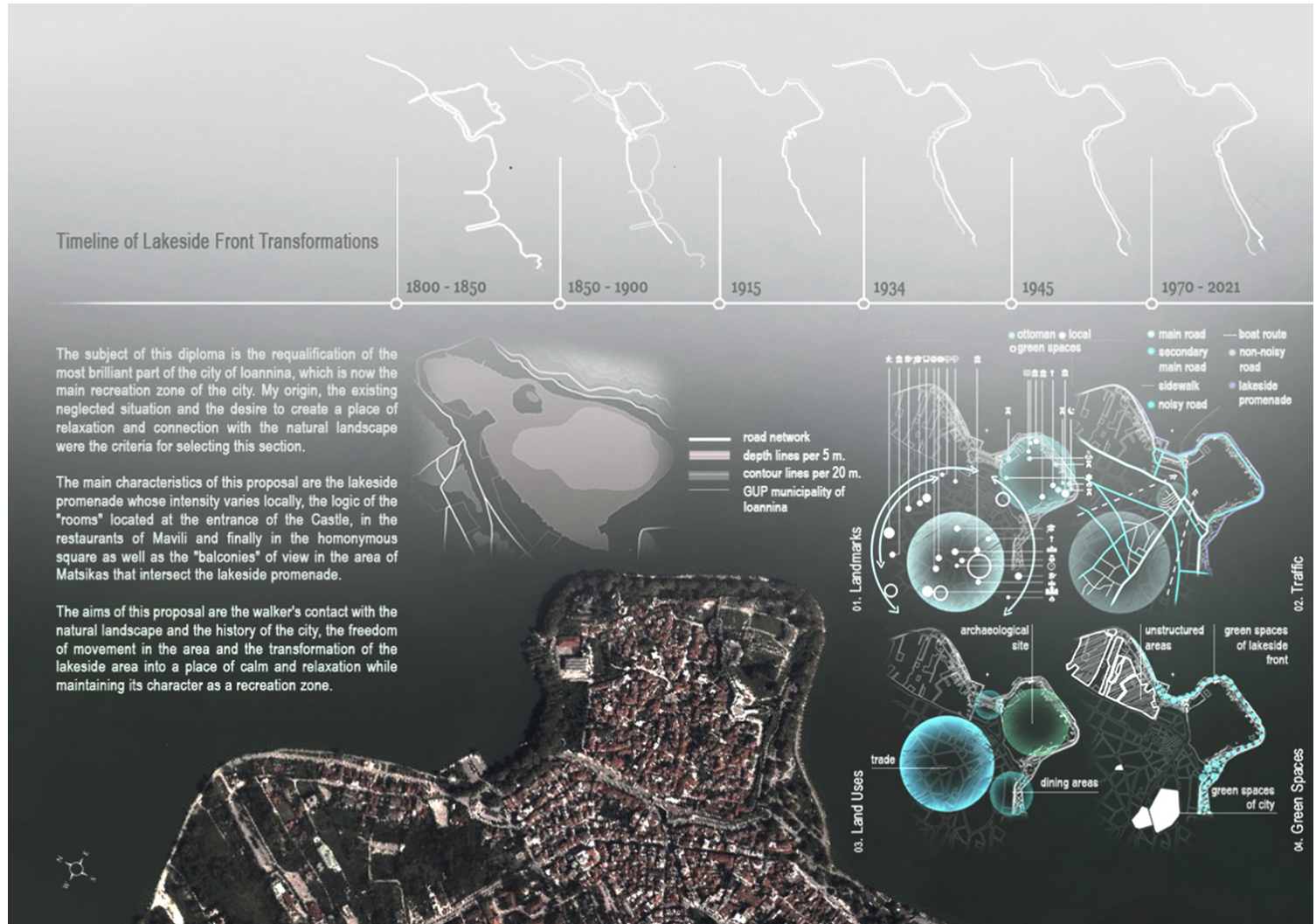
Επιβλέπων καθηγητής: Α. Παγώνης

Σχολή: Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο | Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Ημερομηνία παρουσίασης: Ιούνιος 2021

Το παραλίμνιο μέτωπο της πόλης των Ιωαννίνων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της φυσιογνωμίας και της λειτουργίας της πόλης. Η λίμνη Παμβώτιδα ως στοιχείο μνήμης, η θέση της ιστορικής πόλης και του Κάστρου σε σχέση με τη λίμνη και το νησί, η πανάρχαια συνύπαρξη διαφορετικών τόπων και η σκηνογραφική

γεωμορφολογία του λεκανοπεδίου, συνιστούν ένα φυσικό και πολιτιστικό τοπίο μοναδικής αισθητικής και ελκυστικότητας, που αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα ποιότητας ζωής, καθιστώντας τα Ιωάννινα μια πόλη-τοπίο.

Αντικείμενο της παρούσας διπλωματικής αποτελεί η ανάπλαση του πιο λαμπούρου τμήματος της πόλης των Ιωαννίνων, που πλέον αποτελεί την κύρια ζώνη αναψυχής της πόλης. Η καταγωγή μου, η υπάρχουσα παραμελημένη κατάσταση και η επιθυμία δημιουργίας ενός μέρους χαλάρωσης και σύνδεσης με το φυσικό τοπίο και την ιστορία της πόλης, αποτέλεσαν τα κριτήρια επιλογής του συγκεκριμένου τμήματος.

Χαρακτηριστικά της πρότασης αποτελούν η παραλίμνια περιπατητική διαδρομή με τα σημεία εισόδου να διατηρούνται, η λογική των "δωματίων" που γίνεται αντιληπτή κατά την είσοδο στην παραλίμνια περιοχή και τα "μπαλκόνια θέασης".

part I

MAVILI

Desiring the unification of the individual cores, the highlight of the lakeside promenade, the decongestion from the noise pollution and the freedom of movement, I turn the main road into a road of limited traffic. At the same time I create an "entrance room" at the entry node of the Castle where the green spaces take on an organizational function. The outdoor space of the restaurants is transformed into a yard through the system of platforms that is applied. The park of Mavili Square is turned into a relaxation garden, it is naturally demarcated by the road and the movement develops on a system of connections with individual relaxation rooms. Finally, the water route aims to bring the walker in contact with the water.

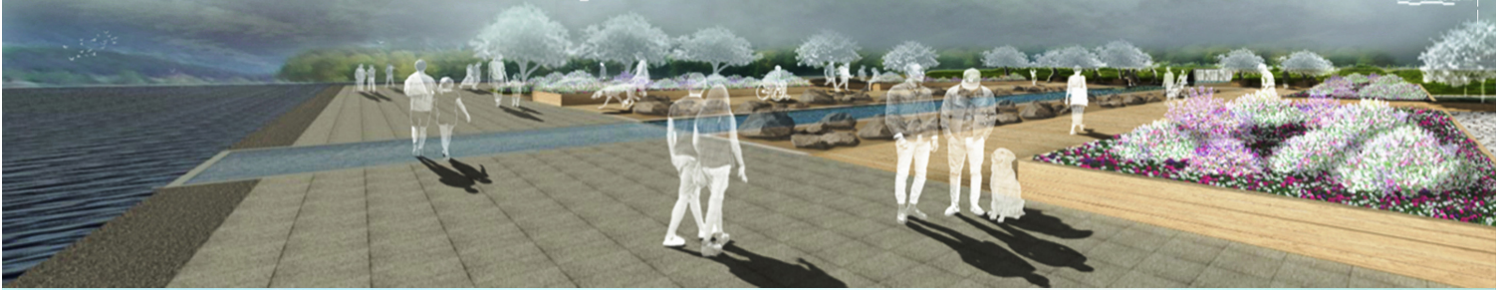
Focusing on the part of Mavili Square, I reexamine the mean of demarcating the park. As a result the wall is replaced by a hill that ends in a secondary garden freely configured. This makes the walker feel more comfortable. In addition the water route becomes continuous and bramble in two parts, bringing the walker in direct contact with the water.

focus point 1

design process in 1:200

design process in 1:500

0 5 10 20 25 m

section A

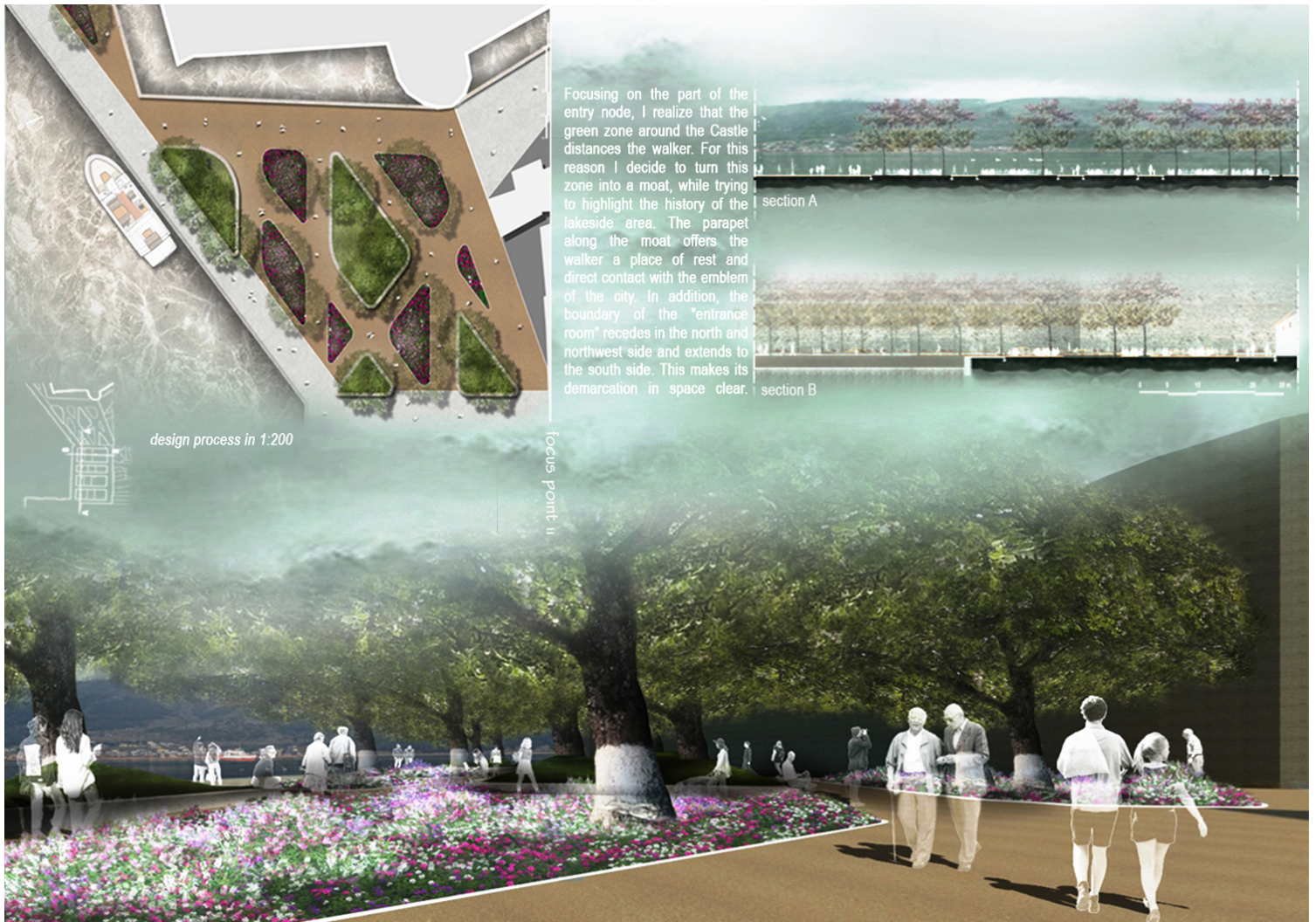
section B

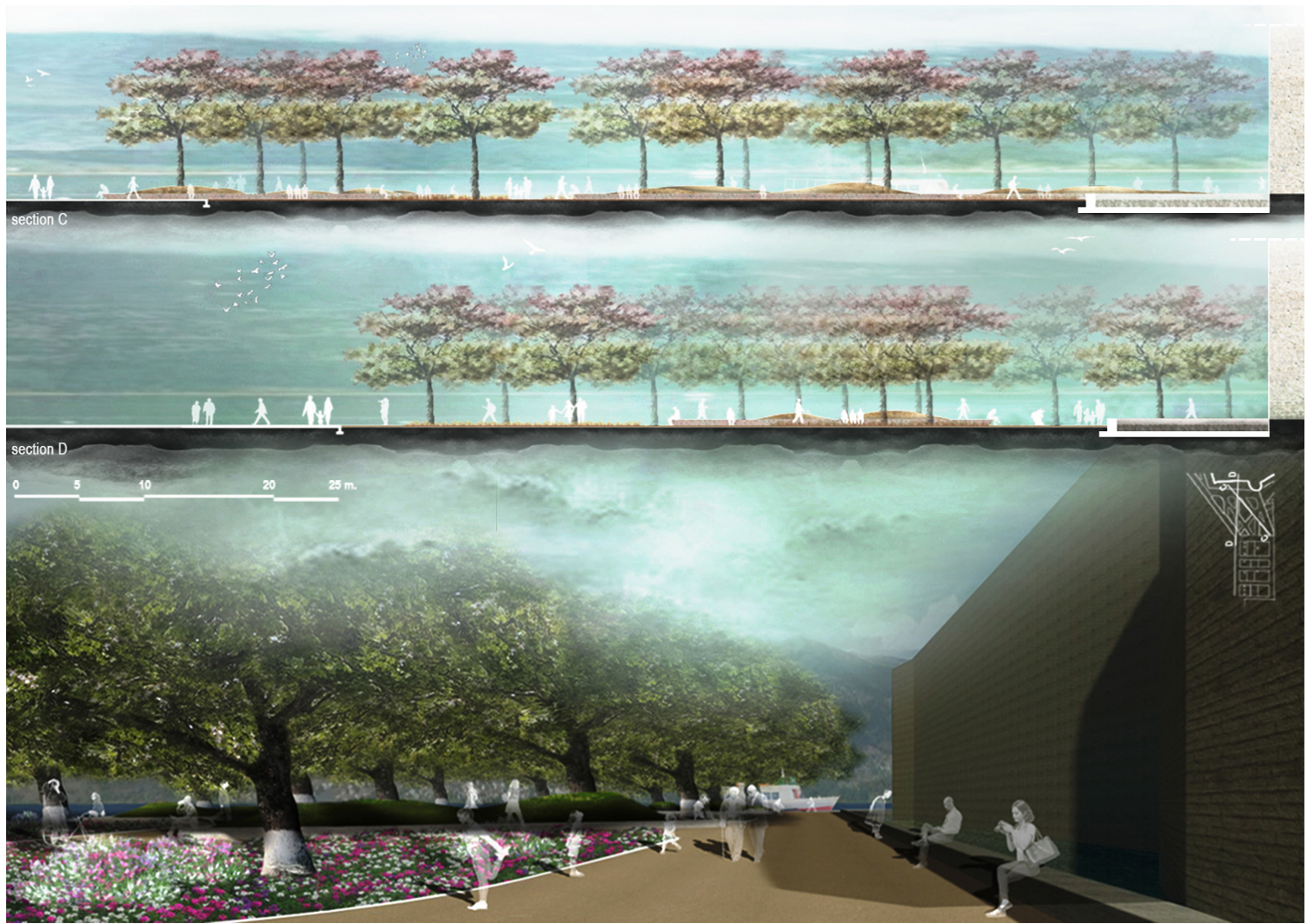
section C

0 5 10 20 25 m

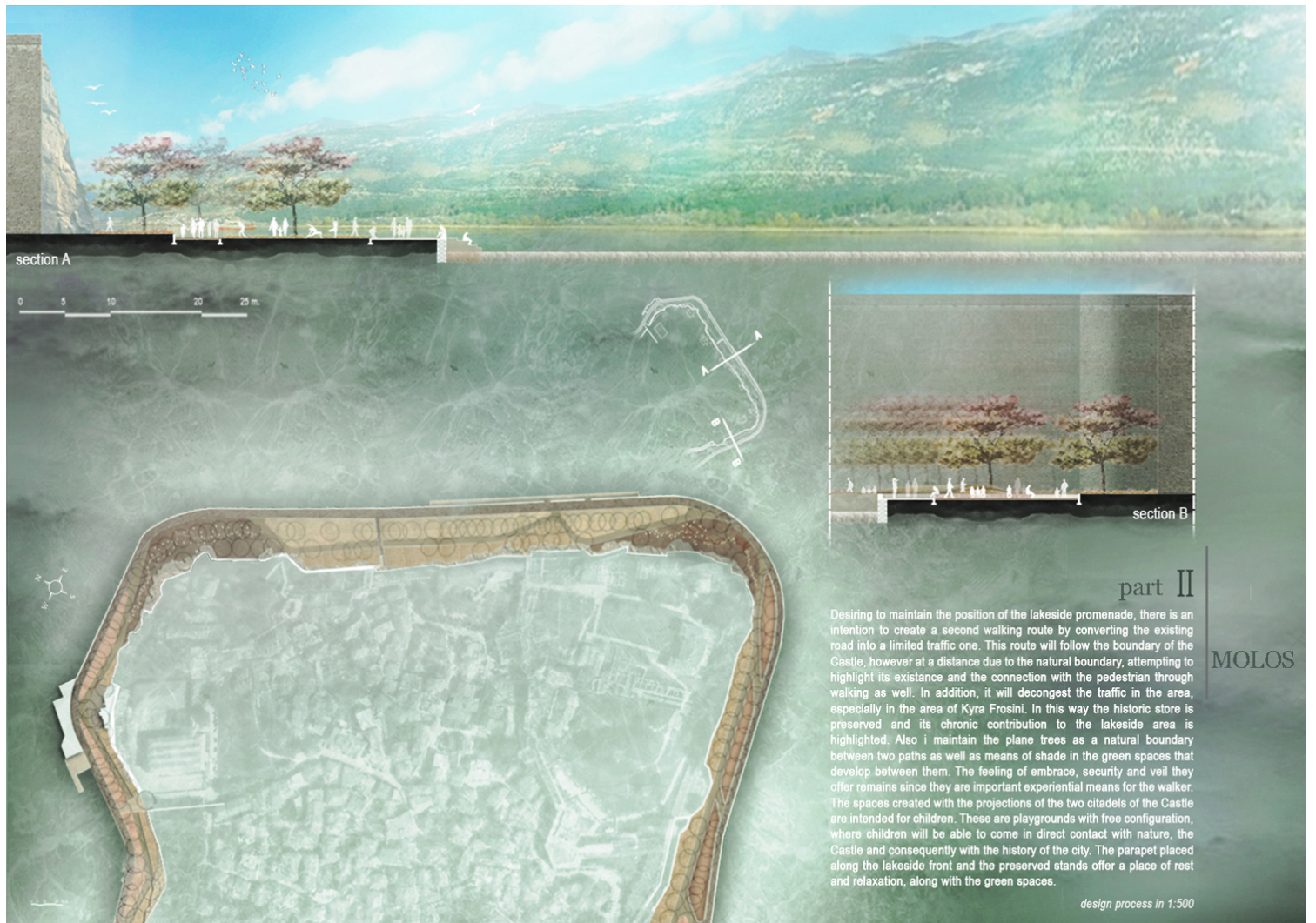

Το πρώτο δωμάτιο εντοπίζεται στον κόμβο εισόδου του Κάστρου, το οποίο συνθέτουν τα ιστορικά πλατάνια, η επαναφορά της τάφρου μπροστά από το Κάστρο ως ιστορική αναφορά, η πληθώρα των επιμέρους διαδρομών μεταξύ των χώρων πρασίνου οργανωτικού χαρακτήρα, και η μετατροπή της υπάρχουσας κύριας οδικής αρτηρίας σε οδική αρτηρία περιορισμένης κυκλοφορίας. Έπειτα υπάρχει η πρόθεση οργάνωσης της διαδρομής περιμετρικά του Κάστρου σε δύο πορείες, με ενδιάμεσους χώρους πρασίνου μεταβαλλόμενου χαρακτήρα και με τα πλατάνια να διατηρούνται. Το δεύτερο δωμάτιο, μπροστά από τους χώρους εστίασης της Μαβίλη, λειτουργεί ως μεταβατικός τόπος προς την ομώνυμη πλατεία και αποτελείται από ένα σύστημα ξύλινων πλατφορμών και εγκάρσιων συνδέσεων, όπου τα πλατάνια αποτελούν συστατικό στοιχείο και φυσικά μέσα σκίασης. Συνεχίζοντας προς το δωμάτιο της πλατείας Μαβίλη, ο χώρος κίνησης διατηρείται καθαρός και ο χώρος στάσης μετατρέπεται σε έναν "κήπο" χαλάρωσης και άμεσης επαφής με το τοπίο. Αποτελείται από ένα σύστημα ξύλινων διαδρόμων με επιμέρους δωμάτια εκατέρωθεν, που απαρτίζονται από χώρους στάσης και φυτεύσεων, και οδηγεί σε έναν δευτερεύοντα κήπο, με τα δέντρα ελεύθερα τοποθετημένα στον χώρο ως φυσικά μέσα σκίασης και υποδοχείς χώρων στάσης. Το όριο με την οδική αρτηρία και το υπόλοιπο τμήμα της πλατείας πραγματοποιείται φυσικά μέσω ενός λόφου, δημιουργώντας στον περιπατητή την αίσθηση της οικειότητας με τον χώρο. Χαρακτηριστική είναι η υδάτινη διαδρομή που διχοτομεί τον κήπο, είναι βαθιά σε δύο τμήματά της επιτρέποντας την άμεση επαφή τού περιπατητή με το υγρό στοιχείο, και καταλήγει στη λίμνη.

Φτάνοντας στον Μάτσικα, χαρακτηριστικοί είναι οι ξύλινοι διάδρομοι με ενδιάμεσους χώρους στάσης και πρασίνου, που λειτουργούν ως “μπαλκόνια θέασης”, τέμνουν την περιπατητική διαδρομή και επιτρέπουν στον περιπατητή να εισχωρήσει στη λίμνη και να συνδεθεί αισθητηριακά με το φυσικό τοπίο. Το όριο του παραλίμνιου μετώπου διαμορφώνεται φυσικά με βράχια και καλαμιώνες. Ο δρόμος ενοποιείται με το πεζοδρόμιο, και τα δέντρα με τις ζαρντινιέρες αποτελούν το όριο μεταξύ τους. Οι χώροι εστίασης διατηρούν τον χαρακτήρα τους, εναρμονίζονται με το φυσικό τοπίο και προσκαλούν τον περιπατητή μέσω της μορφολογίας τους, επιχειρώντας να ορίσουν την κατεύθυνση κίνησής του στον χώρο.

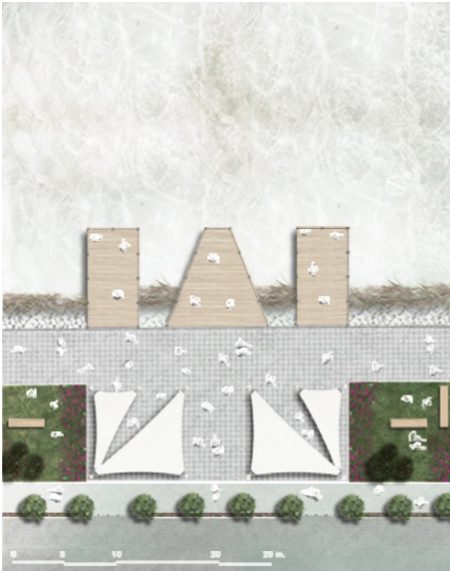
Στόχος της πρότασης είναι η ουσιαστική επαφή τού περιπατητή με το φυσικό τοπίο και την ιστορία της πόλης, η ανάδειξη της ιστορίας της, η ελευθερία κίνησης στον χώρο και η μετατροπή τής παραλίμνιας περιοχής σε έναν τόπο ηρεμίας και χαλάρωσης, διατηρώντας τον χαρακτήρα της ως ζώνης αναψυχής.

part III

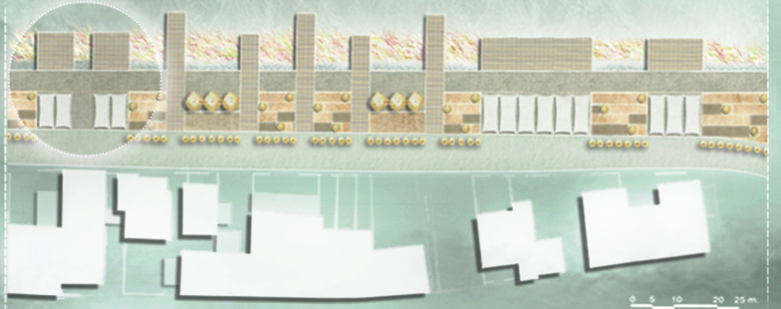
In the initial stage, seeking the walker's contact with the natural landscape, a system of transverse connections between land and water is created that allows the walker to penetrate the water and be essentially connected with the natural landscape. The boundary of the lakeside front is formed by rocks and reeds. The green spaces function as stop-viewing areas and small gardens too. The dining areas are transformed into open spaces that receive human flows from every direction, connecting the street with the sidewalk and provide the freedom of movement to pedestrians.

Focusing on the part of dining areas in my effort to attract the walker by utilizing human flows and defining the direction of movement through the dining areas, I redefine their morphology and divide the number of decks. The green spaces are freely configured with urban equipment. Finally, the demarcation from the road is achieved with a second planting zone and the installation of columns at the entry points that function as additional filters of protection against the cars.

MATSIKAS

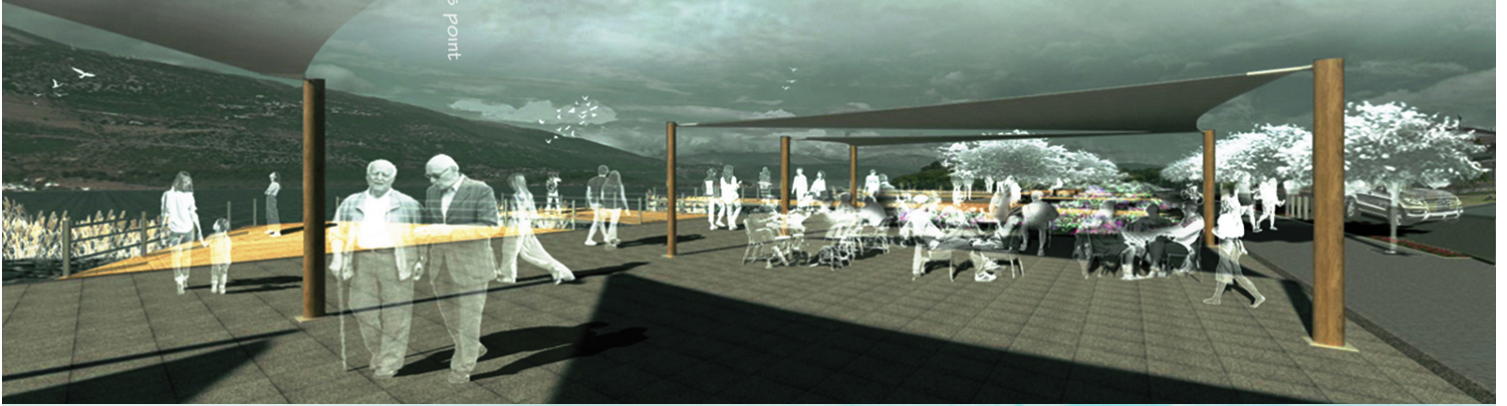

design process in 1:200

design process in 1:500

focus point

section A

section B

section C

